

σεως δι' επιθυμίαν μὴ ικανοποιουμένην, διὰ δυσκολίαν ἀνακύπτουσαν αἰφνης ἐν ᾧ δὲν τὴν περιμένετε, δι' ὀρεξιν μὴ κορεννυμένην ἀνευ τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν βοήθειαν ἄλλου; Πῶς θὰ ὑφίστατο τὴν ἀναγκαίως τότε ἐξάλειψιν τοῦ χρησιμωτάτου τῶν ὑπηρετῶν γένους, ἀπαρατήτου παράγοντος πρὸς κατάπολέμῃσιν τῆς θλίψεως τῶν κυρίων, δι-

δάσκοντος δὲ συγχρόνως καὶ πολιτικῆς φιλοσοφίας ἀναγκαιότατον μάθημα ὅτι οὐδέποτε θὰ εἴνε ἐντελῶς δυνατὴ ἡ ἀπόλυτος δημοκρατικὴ ἰσότης, διότι κάλλιστα ἄνθρωπος εἰκοσαέτης δύναται νὰ ὑπηρετῇται ὑπὸ πεντηκοντούτου θεράποντος;

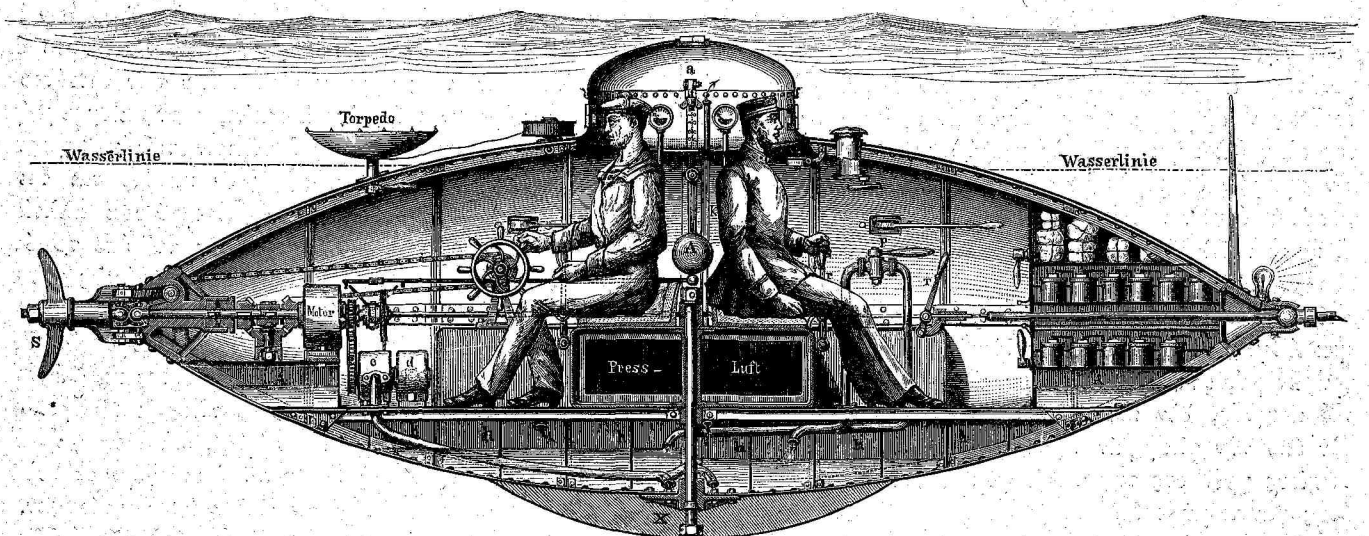
(ἔπεται τὸ τέλος.)

ΜΙΧΑΗΛ ΜΗΤΣΑΚΗΣ.

ΤΟ ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ ΠΛΟΙΟΝ.

Πρὸ ὀλίγων ἔτι μηνῶν περιεγράφη εἰς διάφορα περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας τὸ ὑποβρύχιον πλοῖον τοῦ σουηδοῦ Νόρδεμφέλδ καὶ ἐθεωρήθη μετὰ τῶν πολλῶν ἄλλων ἀνταγωνιστῶν του ὡς τὸ κάλλιστον καὶ τελειότατον πάντων. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως γάλλος τις μηχανικός, ὁ C. Goubet, ἐφευρὲν ἐν ἄλλο τοιοῦτον πολὺ ὑπέρτερον τοῦ σουηδικοῦ ἐφευρήματος. Εἶνε δὲ ἀνώτερον τοῦ ὑποβρυχίου τοῦ Νόρδεμφέλδ κυρίως κατὰ δύο τινα· πρῶτον ὅτι ἐν αὐτῷ τὸ πῦρ καὶ ἡ λίαν ὀχληρὰ καπνοδόχη ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ δεύτερον ὅτι δύο δοχεῖα πλήρη ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος συμπεπιεσμένου διὰ 50 ἀτμοσφαιρῶν καθιστῶσι

τὸ τοῦ Νόρδεμφέλδ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος προσβάλλον αὐτῆς μόνον κατὰ τὴν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ εἰκόνι ὑποδεικνυομένην Wasserlinie. Εἰς τὴν πρώτην διαταγὴν τοῦ πλοίαρχου ὁ ναύτης ἐν πρώτοις θέτει ἀμέσως εἰς συγκοινωνίαν ἠλεκτρικὴν τὰς ἐν τῷ κατὰ τὴν πρῶραν θαλάμῳ εὐρισκομένας συστοιχίας πρὸς τὴν δυναμομηχανὴν (Motor), ἥτις ἐν τῷ ἅμα ἀρχίζει περιστρεφομένη νὰ στρέφῃ καὶ τὸν ἑλικὰ S', δι' οὗ κινεῖται τὸ ὅλον σκάφος. Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἴσως παρατηρήσωσι τὴν ἀπουσίαν πηδαλίου· ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἀναλαμβάνει αὐτὸς ὁ ἑλιξ, ὅστις μετακινεῖται εὐκόλως πρὸς δεξιὰ ἢ πρὸς ἀριστερά διὰ μέσου τινὸς τροχοῦ,

Τὸ ὑποβρύχιον τορπιλλοβόλον τοῦ Γάλλου C. Goubet.

δυνατὴν ὀκτάωρον ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης διατρίβῃν εἰς τὸ πλήρωμα αὐτοῦ.

Δι' ὀλίγων θὰ ἐξηγήσωμεν ἐνταῦθα εἰς τὸν φίλον ἀναγνώστην τὸν μηχανισμόν τοῦ μόνον πέντε μέτρων μῆκος ἔχοντος πλοίαριου τούτου, ἀπέχοντες ὅμως νὰ περιγράψωμεν μέρη τινὰ τῆς παρατιθεμένης εἰκόνης, ἵνα μὴ παραπολυ ἐκτείνωμεν τὸν λόγον εἰς πράγματα σχετικῶς ἐπουσιώδη καὶ δευτερευούσης σπουδαιότητος.

Μέλλοντος τοῦ ἀπαισίου ἐφευρήματος τοῦ Γουβὲ ν' ἀποπλεύσῃ, κατέρχεται ὁ πλοίαρχος αὐτοῦ καὶ ὁ πηδαλιούχος ὁ καὶ μηχανικός εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ διὰ τοῦ θολίσκου α, κλειομένου μετὰ τοῦτο πάλιν τόσον ἐρμητικῶς, ὥστε νὰ ᾔηνε ἀδιαπέραστος καὶ εἰς τὸν ἀέρα καὶ εἰς τὸ ὕδωρ. Ὁ θολίσκος οὗτος φέρει ἐπ' αὐτοῦ ὀπτικὰς ὁπὰς ἐκ λίαν χονδρῆς ὕαλου, ὧν ἡ μία μάλιστα βλέπει καὶ πρὸς τὰ ὄντα διὰ νὰ δύναται τὸ πλήρωμα νὰ στρέφῃ τὰ βλέμματα πρὸς ἀπάσας τὰς διευθύνσεις. Κατ' ἀρχὰς τὸ πλοίαριον φυσικῶς πλέει ὅπως καὶ

ἐφ' οὗ ὁ πηδαλιούχος ἐν τῇ εἰκόνι φαίνεται ἐπιθέσας τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα.

Ἄμα ὡς τὸ πλοίαριον φθάσῃ εἰς ἀπόστασιν βολῆς ἀπὸ τοῦ ἐχθρικοῦ θωρηκτοῦ, ὁ πηδαλιούχος ἐν πρώτοις ἀνοίγει στρόφιγγά τινα ἐπιτρέπουσαν τὴν ἀπὸ τῶν ἀεριοῦχων δοχείων ἐξόδον τοῦ συμπεπιεσμένου ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος διὰ τοῦ σωλῆνος K, ἐξικνουμένου εἰς τὰ ἄνω μέχρι τοῦ μικροῦ θολίσκου ἥτοι ἐγγύτατα τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων τοῦ πληρώματος. Συγχρόνως καὶ ὁ πλοίαρχος περιστρέφει τὴν στρόφιγγα P, δι' ἧς εἰσρέει τὸ θαλάσσιον ὕδωρ εἰς τὰ κατώτερα τῆς τροπίδος δοχεῖα h, ἐν ᾧ τὰνάπαλιν διὰ τοῦ μοχλοῦ r, ὃν κρατεῖ διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, θέτει εἰς κίνησιν τὴν ἀντλίαν c καὶ δι' αὐτῆς ἐξωθεῖ αὐθις τὸ εἰσρεῦσαν ὕδωρ. Τοιοῦτοτρόπως ὁ πλοίαρχος εἶνε κύριος ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἀναγκαιῶς νὰ καταβυθίζῃ ἢ ν' ἀναβιβάζῃ τὸ σκάφος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἐν ᾧ ὁ ναύτης συμφώνως πρὸς τὰς διαταγὰς τοῦ πηδαλιουχοῦ αὐτοῦ καὶ τὸν πλοῦν αὐτοῦ

ΥΠΑΙΘΡΟΣ ΚΥΒΕΙΑ.

Εἰκὼν τοῦ Μουρέλλου,

βραδύνει ή επιταχύνει ασφαλώς και άπλούστατα, θέτων εις άμοιβαίαν συγκοινωνίαν περισσοτέρας ή ολιγωτέρας ήλεκτρικας συστοιχίας. Άν τὸ υποβρύχιον πλοῖον άπαντήσῃ καθ' ὁδον καλῶδια, φέροντα εις υποβρυχίους ύπονόμους, εύκολώτατα δύναται ν' άποκόψῃ και νά καταστρέψῃ αὐτὰ δια τῆς έμπροσθεν αὐτοῦ προεκβαλλούσης και ύπὸ ήλεκτρικῆς λυχνίας φωτιζομένης μαχαίρας, ήν ὁ πλοίαρχος δύναται νά μεταχειρισθῇ δια τοῦ μοχλοῦ T.

Άς φαντασθῶμεν ήδη ὅτι τὸ σκάφος έφθασε κάτωθεν έχθρικοῦ τινος πλοίου. Ὁ πλοίαρχος διατάσσει άμέσως νά δοθῇ αὐτῷ τοιαύτη τις ύπὸ τὴν τρύπιδα τοῦ πολεμικοῦ σκάφους διεύθυνσις, ὥστε ή κρατηροειδής και εις τὰ ὀπισθεν κειμένη τορπίλλη νά προσβάλλῃ αὐτὴν κατ' εύθειαν. Ἡ τορπίλλη άνέρχεται άφ' έαυτῆς και προσκολλάται εις τὸν κορμὸν τοῦ πλοίου δια τῶν φαινομένων ὀδόντων της — αλλά πῶς τοῦτο ιδίως γίνεται ὁ έφευρετής τὸ άπεσιώπησε. Άμέσως μετὰ τοῦτο τὸ υποβρύχιον ὀπισθοχωρεῖ, πάντοτε ὅμως διατελοῦν εις συγκοινωνίαν μετὰ τῶν έκρηκτικῶν ὕλιν δια τοῦ έκτυλισσομένου σύρματος, και δοθείσης τῆς διαταγῆς ύπὸ τοῦ πλοίαρχου μεταδίδεται το πῦρ άκαριαίως δια τοῦ ήλεκτρισμοῦ.

Υπολείπεται ήμῖν ήδη ή περιγραφή έργαλείων τινῶν, τὰ ὁποῖα δὲν άνεφέραμεν ειςέτι. Καί ἐν πρώτοις άξία σημειώσεως εἶνε τὰ δοχεῖα A και ὁ φακὸς A μετὰξὺ τῶν δύο ναυτικῶν. Διὰ τοῦ φακοῦ τούτου και τῶν πρὸς αὐτὴν συνδεομένων μηχανημάτων διενεργεῖται ή ὅσον οἶόν τε ταχεῖα

ελάττωσις ή αύξησις τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς δύο δοχείοις. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν το βάρος εἶνε ὅτε μὲν έμπροσθεν, ὅτε δὲ ὀπισθεν μεγαλείτερον και οὕτως ή κίνησις τοῦ πλοίου εἶνε πάντοτε ὁμαλή. Ἡ άντλία d χρησιμεύει εις κάθαρσιν τοῦ άναπνευσθέντος αέρος δια χλωριούχου και νιτρούχου καλίου. Τὸ ἐκ μολύβδου δὲ βάρος X επέχει τόπον έρματος και έμποδίζει τὴν ελικοειδῇ κίνησιν τοῦ ὅλου σκάφους. Ὁ έφευρετής ὅμως έφρόντισεν ὅπως τὸ βάρος τοῦ πλοίου δύναται και ἐκ τῶν έντὸς αὐτοῦ νά ελάττωθῇ και μάλιστα ἐν ή περιπτώσει αἱ άντλίας παύσωσιν αἰφνης λειτουργεῖσαι. Τὸ σκάφος τότε άφ' έαυτοῦ άνέρχεται εις τὴν επιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

Ἡ ήλεκτρική αὐτοῦ δύναμις εἶνε τοσαύτη, ὥστε νά έξαρκῇ ἐπὶ δεκατέσσαρας ὥρας νά κινῇ τὸ σκάφος τοῦτο μετὰ ταχύτητος πέντε κόμβων (ήτοι 9 περίπου χιλιομέτρων) ἀνά πᾶσαν ὥραν. Εἶνε δὲ ὁ Γουβὲ έτι μᾶλλον άξιος επαίνου δια τὴν έφεύρεσιν αὐτοῦ ταύτην, καθότι δι' αὐτῆς σκοπεῖ οὐ μόνον τὴν καταστροφὴν τῶν έχθρικῶν πλοίων, αλλά πρὸς τούτοις επιδιώκει και εἰρηνικοῦς σκοπούς. Διὰ τοῦ έφευρήματος αὐτοῦ θὰ διευκολυνθῇ σπουδαίως ή έρευνα τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης και συγχρόνως θ' άντικαταστήσῃ τὰ άλλως λίαν αδύνατα σωστικά πλοῖα πρὸς διάσωσιν τῶν ναυαγῶν. Αὐτὸ τοῦλάχιστον εἶνε παρήγορον, καθ' ήν έποχὴν πάντες φιλοτιμούνται νά συνεισφέρωσιν ὡς οἶόν τε δραστικώτερα φάρμακα πρὸς ὄλεθρον τῶν ὁμοίων των.

* *

Η ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.

(Δήγημα.) (συνέχεια.)

V.

— Τί άλλιώτικος άνθρωπος εἶνε αὐτός; εἶπα στραφεὶς πρὸς τὸν Φουστῶφ, καθήσαντα ήδη ἐπὶ τοῦ τορνευτικοῦ του έδωλίου. Κατάγεται ἀληθεῖς ἀπὸ τὸ έξωτερικόν; Τὰ ῥώσικα τὰ ὁμιλεῖ με τόσην εύχέρειαν....

— Ναί, εἶνε ξένος, ἀλλ' έγκατεστάθῃ εις τὴν Ρωσίαν πρὸ τριάκοντα έτών. Τῷ 1802 τὸν έφερε μαζῇ του εἰς ξένος πρίγκηψ . . . ύπὸ τὴν ιδιότητα γραμματέως ή μᾶλλον θαλαμηπόλου. Ἐχεις δίκαιον ὁμιλεῖ πραγματικῶς πολὺ εύχερῶς τὰ ῥώσικα.

— Ἀλλά με άπελέκηταις, ὅπως διόλου άκτένισταις εκφράσεις, προσέθηκα.

— Βέβαια, ὅπως διόλου αψύσικα. Ἀλλά τί νά γίνῃ, έτση εἶνε οἱ αὐτοὶ οἱ εκρωσισθέντες Γερμανοί.

— Ἀλλ' αὐτὸς δὲν εἶπε ὅτι εἶνε Τσέχος;

— Δὲν ήξούρω — πολὺ πιθανόν. Με τὴν γυναῖκά του ὁμιλεῖ γερμανικά.

— Διὰ τί ὅμως καυχᾶται ὅτι εἶνε ἀπόμαχος τοῦ 1812; Ὑπηρέτησε μήπως εις τὴν έθνοφυλακίην;

— Ῥάτς και έθνοφυλακίη! Ὅταν ἐκάη ή Μόσχα, αὐτὸς έμεινεν εις τὴν πόλιν και έχασεν ὅ,τι εἶχε . . . αὐτὸ εἶνε ζῆλος του f υπηρεσία.

— Και διὰ τί έμεινεν εις Μόσχαν;

— Ὁ Φουστῶφ έξηκολούθει νά τορνεύῃ.

— Ὁ θεὸς πλέον ξέρει διὰ τί! Ἦκουσα ὅτι τάχα αὐτὸς ητο εἰς τῶν κατασκόπων μας. Ἀλλ' αὐτὰ ἴσως ήνε χαμένα λόγια μόνον. Τὸ βέβαιόν εἶνε ὅτι έλαβε παρὰ τῆς κυβερνήσεως άποζημίωσιν διὰ τὰς άπωλείας του.

— Φέρει στρατιωτικὸν μανδύαν, — μήπως εἶνε δημόσιος υπάλληλος;

— Ναί, υπάλληλος εἶνε, διδάσκαλος εις τὸ σῶμα τῶν Εὐέλπιδων. Φέρει πρὸς τούτοις και τὸν τίτλον αὐλικοῦ συμβούλου.

— Τί εἶνε ή γυναῖκά του;

— Μία Γερμανὶς ἀπὸ ἐδᾶ — κόρη άλλαντοποιοῦ ή κρεωπώλου, νομίζω.

— Πηγαίνει συχνὰ εις τὴν οἰκογένειάν του;

— Πολὺ συχνά!

— Μπορεῖ κανεὶς ἐκεῖ νά διασκεδάσῃ;

— Ἐτση κ' έτση.

— Ἐχει παιδιὰ;

— Ναί. Ἀπὸ τὴν γερμανίδα τέσσαρα και ἀπὸ τὴν πρώτη του γυναῖκα ἓνα υἱὸν και μίαν θυγατέρα.

— Καί τί ηλικίαν έχει ή μεγάλη του κόρη;

— Ἠλικίαν εἰκοσιπέντε έτῶν ἐπάνω κάτω.

Ἦρχισε νά μοι φαίνεται, ὅτι ὁ Φουστῶφ έτι χαμηλότερον εκυπτει ἐπὶ τοῦ τορνευτηρίου του και ὅτι ὁ τροχὸς αὐτοῦ ταχύτερον εκινεῖτο και έτρεξεν ὑπὸ τὰς ῥυθμικὰς ὠδήσεις τοῦ ποδὸς του.

— Εἶνε ὠραία;

— Αὐτὸ εξαρτᾶται ἀπὸ τὸ γούστο. Ἐχει περίεργον, τῇ ἀληθείᾳ, μορφὴν . . . ὅλα μάλιστα ἐπάνω της . . . ἐν συντόμῳ . . . εἶνε ἐν γένει ὃν πολὺ αξιοπερίεργον.

— Ἀχά! έσκέφθην κατ' ἰδίαν, ἐν ᾧ ὁ Φουστῶφ έξηκολούθει τὴν εργασίαν του μετὰ εκτάκτου ζήλου, μή άπαντήσας μάλιστα εις τὴν έπομένην έρωτήσιν μου παρὰ μόνον διὰ τοῦ βοῖζου τοῦ τροχοῦ του.

— Αὐτὸ τὸ „αξιοπερίεργον ὃν“ ἐγὼ πρέπει νά τὸ γνωρίσω, εἶπον άποφασιστικῶς κατ' έμαυτόν.

VI.

Ἡμέρας τινὰς μετὰ ταῦτα μετέβην τὸ έσπέρας μετὰ τοῦ Φουστῶφ εις τοῦ Ῥάτς. Κατῴκει ἐν τινι ξυλίνῃ οἰκίᾳ περικυκλωμένη ὑπὸ μᾶς μεγάλης αὐλῆς και ἐνὸς κήπου ἐν τινι λοξῇ δρομίσκῳ πλησίον τοῦ βουλεβάρτου Πρετσιστένκα. Μᾶς ὑπεδέχθη ὁ Ῥάτς εις τὸν προθάλαμον, μᾶς έχαιρέτησε διὰ τοῦ παραδόξου του εκείνου ήχηροῦ γέλωτος και ὁροῦβου και άμέσως μᾶς ὠδήγησεν εις τὸ δωματίον τῆς ὑποδοχῆς, ὅπου με παρουςίασεν εἰς τινὰ εύσκαρον και ὑπὸ στενοχώρου ένδύματος περισφιγγομένην κυρίαν, τὴν γυναῖκά του Ἐλεονώραν.

Ἡ Ἐλεονώρα θὰ διεκρίθη ἴσως ἐν τῇ πρώτῃ της νεότητι δι' εκείνου, ὅπερ οἱ Γάλλοι, άγνωστὸ διὰ τί, άποκαλοῦσι „διαβολικὴν ὠραιότητα“, δηλαδή διὰ δροσεροῦ και εύρώστου έξωτερικοῦ. Τότε ὅμως, ὅτε ἐγὼ πρῶ-